Doğan Kardeş

Sayı : 128

7 Nisan 1969
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

ZERO X

ALTIN TOHUM 3 DÜNYA'DAKİ KITLIĞA ÇARE BULMAK İÇİN HALKA 9'ADI VERİLEN UFAK BİR GEZEGENE ALTIN TOHUM EKİLMİŞTİ. TRAVERS'LE ARKADAŞLARI HALKA 9'DA BU ZENGİN BİTKİNİN SALDIRISINA UĞRADILAR...

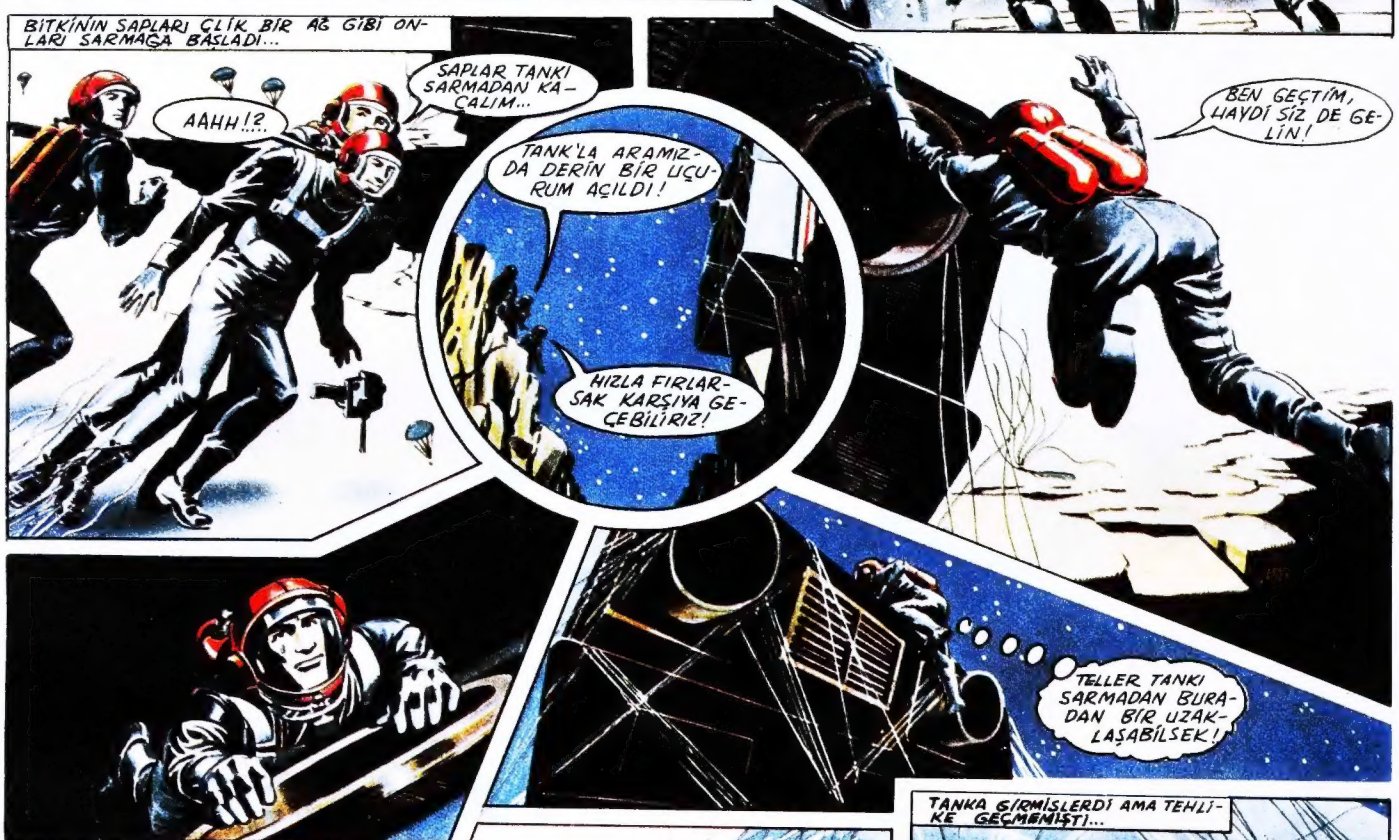

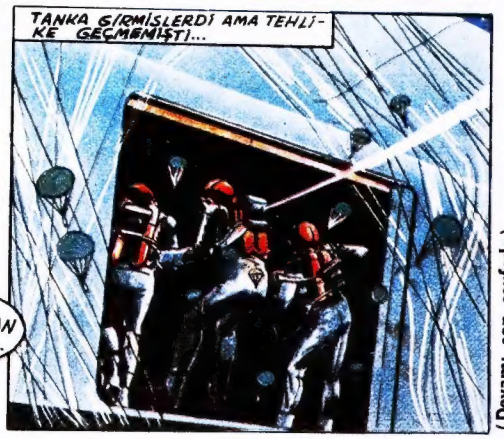

(Devamı son sayfada)

Çocuklar sizler için
500,000 LİRA
tutarında
ÖZEL İKRAMİYE ÇEKİLİŞİ...

Mutlu yarınlar sizin olsun...

Yapı ve Kredi Bankası'nın siz çocuklara yeni yıl armağanı: Yalnız çocuk hesaplarının katılabileceği 500.000 liralık özel ikramiye çekilişi.

Anne ve babanıza sorunuz: Yapı ve Kredi Bankası'nda hesabınız var mı? Bu çekilişe siz de katılabiliyor musunuz?

25 yıldır tasarruf ve kültürü seven bir neslin yetişmesi için çalışan banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

Y 130 (MORAN - 227) — 136

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

7 Nisan 1969

Fiatı 50 Kuruş
Yıl: 23 Cilt: 5

Sayı: 690-128

Sahibi :
KÂZIM TAŞKENT

Yazı İşleri Müdürü :
YAVUZ HERKMEN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul * Doğan Kardeş P.K. 1146 - İst. * Yazı İşleri ve Abone Telefon : 27 34 54 - 55 - 56 * Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. * Altı aylık: 12,5 TL. * Yurt dışı Yıllık: 38 TL. * Yurt dışı altı aylık: 19 TL. * Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir * Yapı ve Kredi Bankası'nın Bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

Dizildiği yer: Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. * Basıldığı yer : Milliyet Matbaası

Doğan Kardeş Dergisi ve Kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

KARİKATÜR

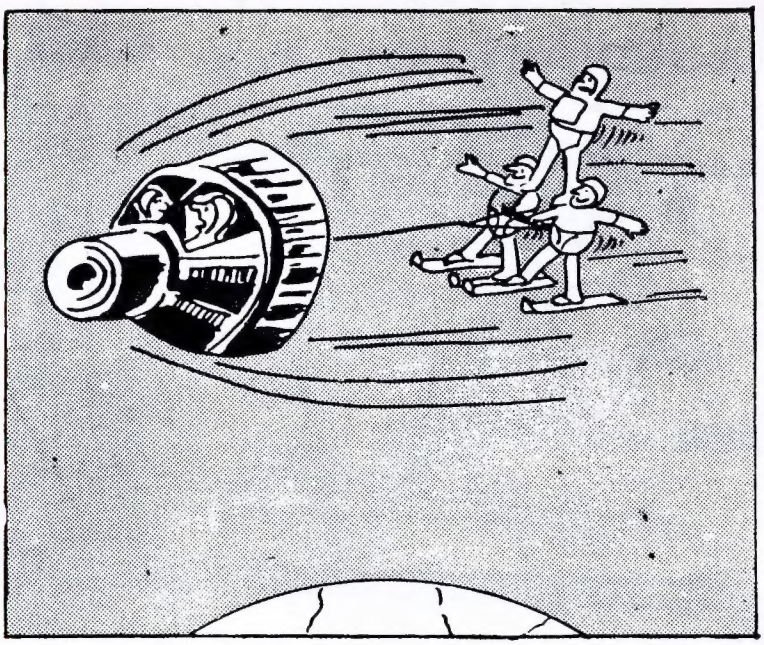

— Eskiden ne iyiydi, sadece uzayda yürümek isterlerdi!..

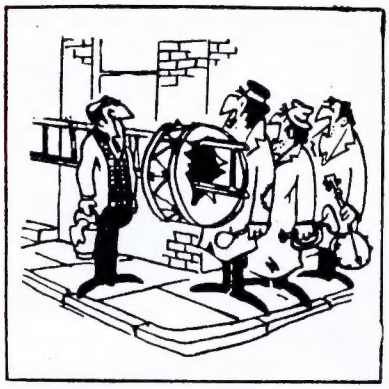

YAZISIZ

YAZISIZ

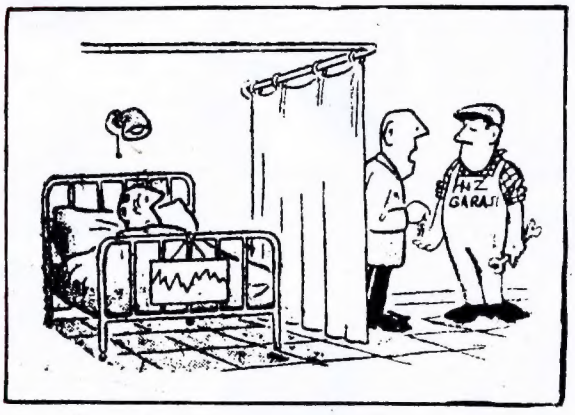

— Önce İngiliz anahtarıyla sök... İçini iyice temizle... Sonra kapa ve sık...

— Tebrikler azızım, tablo hastalığın çetin kısmının sonuna yaklaştığını gösteriyor!..

PARA BİRİKTİRME FONU MART ÇEKİLİŞİNE NASIL KATILACAKSINIZ?

1 — Doğan Kardeş'in Mart sayılarından çıkan 5 adet kuponu zir kâğıda yapıştırıp bir zarfın içine koyunuz.

2 — Zarfın arkasına adınızı, soyadınızı, ev adresinizi mutlaka yazınız.

3 — Zarfınızı en geç **21 NİSAN 1969** Pazartesi günü akşamına kadar elimize geçecek şekilde şu adrese postalayınız :

DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
PARA BİRİKTİRME FONU
Divanyolu, Klodfarer Cad No. 5
İSTANBUL

SEVİMLİ PRENS

cici can ile

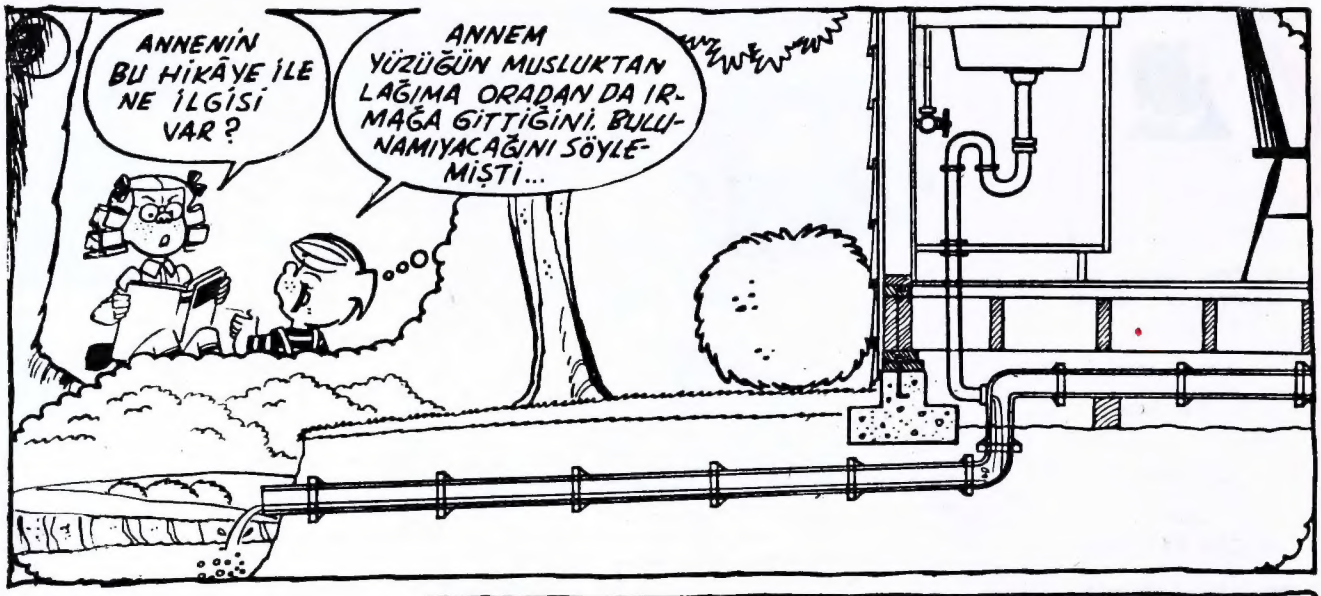

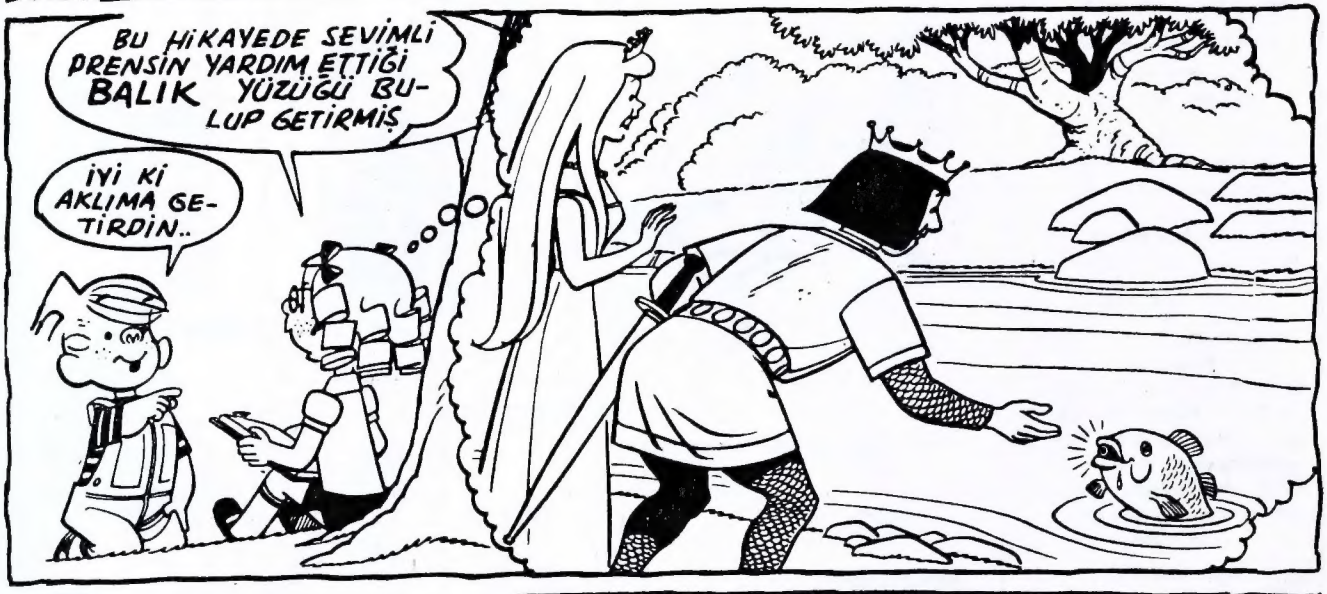

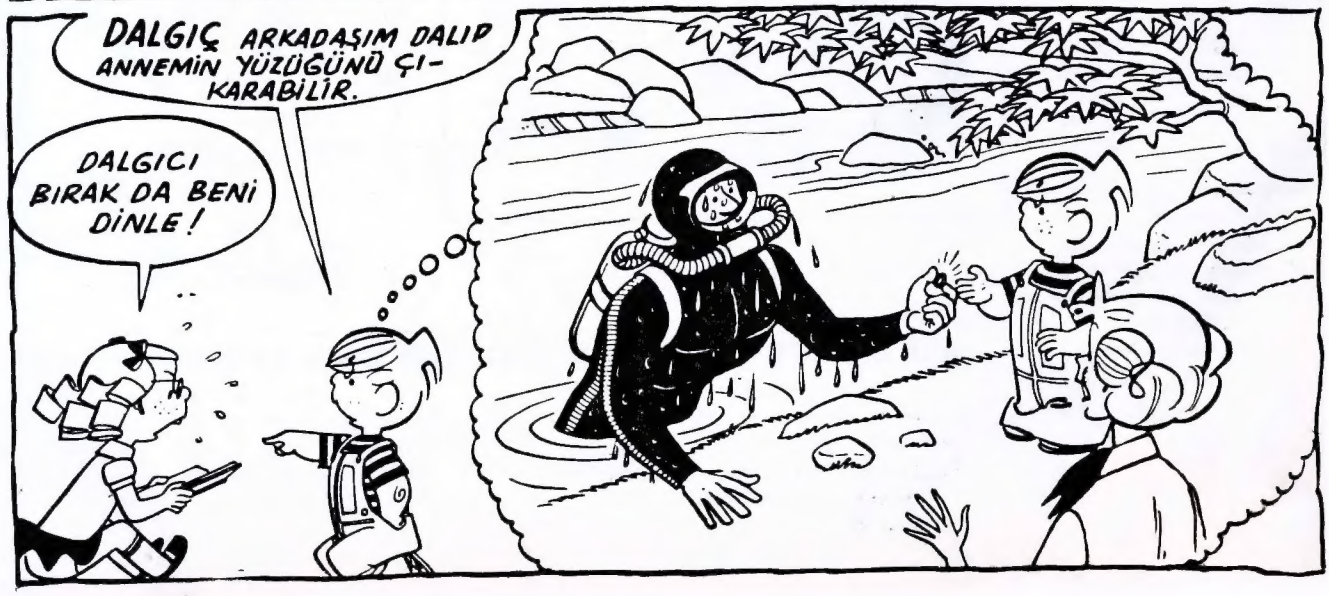

SIRMASAÇLI PRENSES dilek

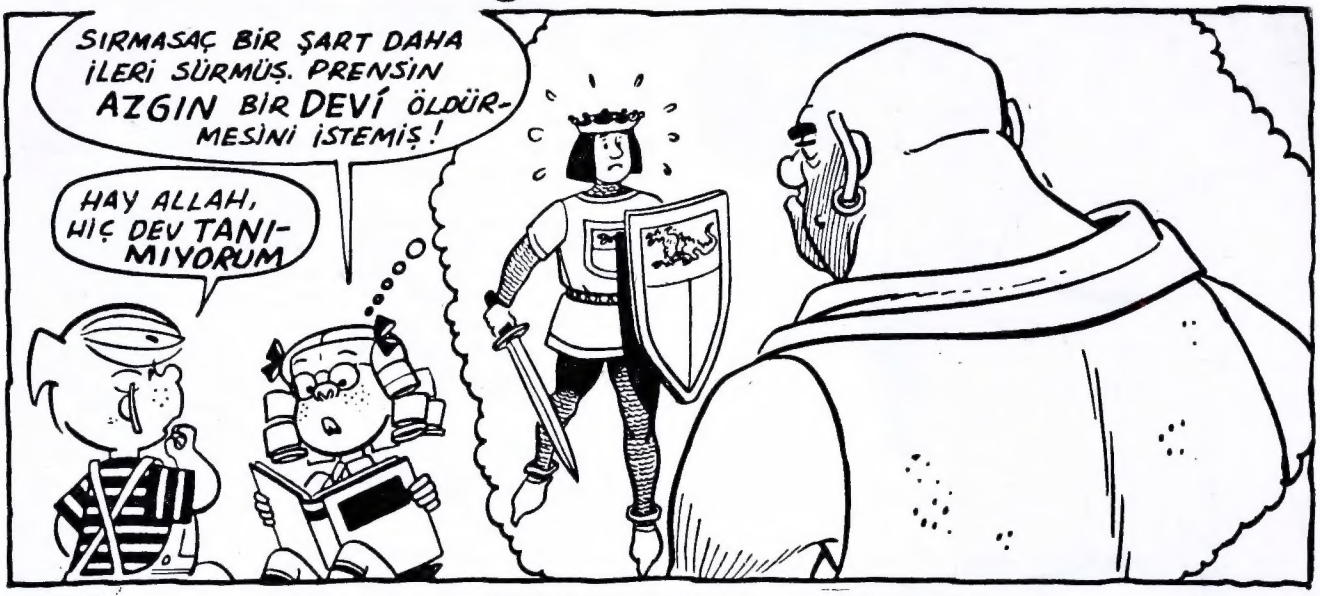

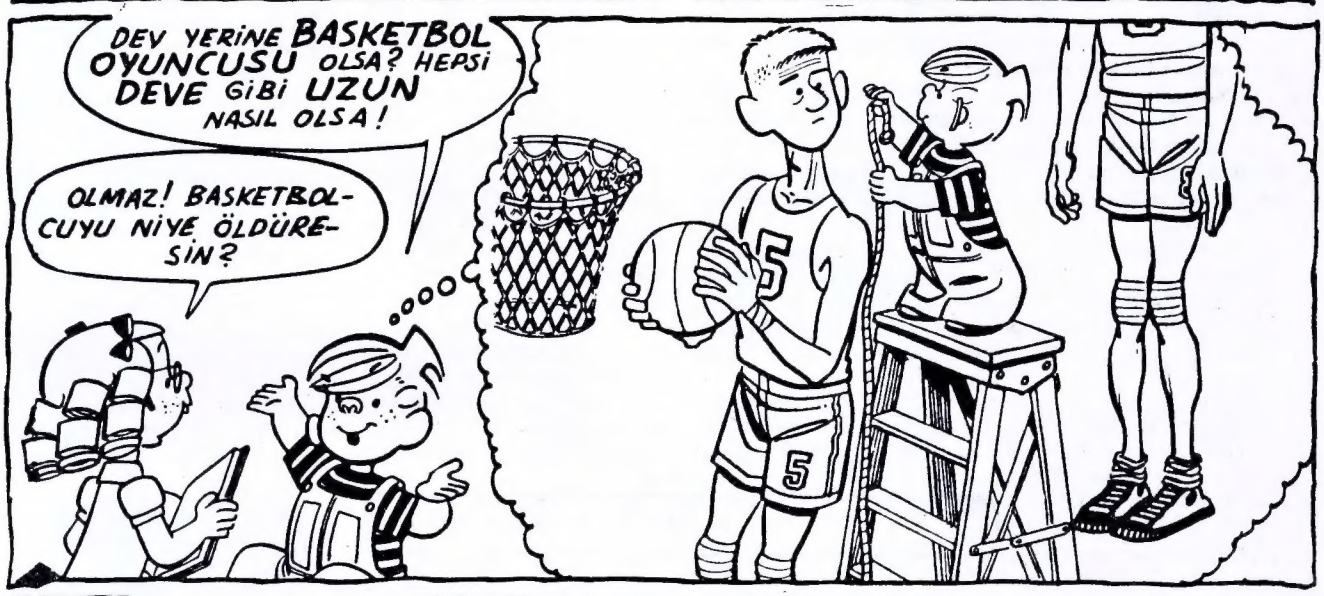

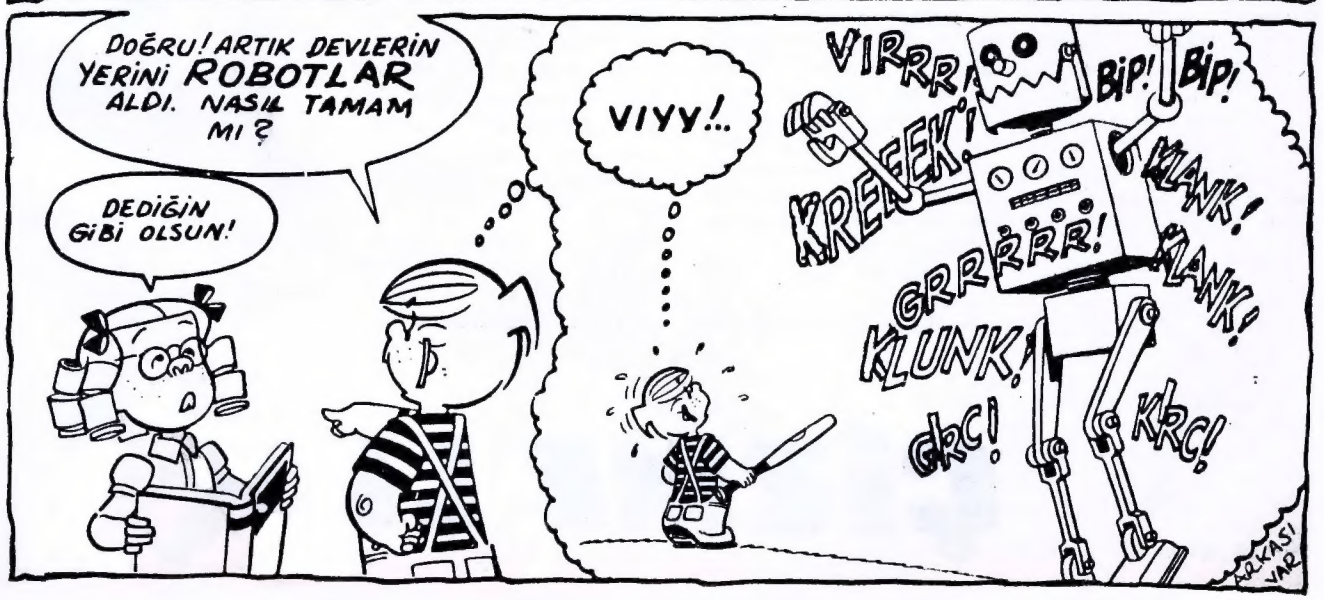

Türkân'ın üvey ninesi, kızcağızı istemiyor, bu yüzden her Allahın günü onu dedesine şikâyet ediyor, çekiştiriyordu...

Yazan: **NAİL TEKİN ÖNDER**

Gülten hanım çamaşır yıkıyordu. Elindeki son parçanın suyunu sıktı, diğerlerinin üzerine yerleştirdi. Selevi yüklenmeye hazırlanıyordu ki kapı çalındı.

Gelen, komşularından Fatma hanımdı:

— «Hoş geldiniz,» dedi, «buyurunuz!»

Fatma hanım, onu iş kıyafeti ile görünce sordu:

— «Çamaşır mı yıkadınız?»

— «Evet.»

— «Girmiyevim. Yorgunsunuzdur.»

— «İşim bitti sayılır. Siz oturadurunuz. Beş dakikaya kalmaz, serer gelirim.»

— «Öyleyse size yardım edeyim.»

Beraberce bahçeye çıktılar. Gülten hanım çamaşırı ipe seriyor, Fatma hanım da onları mandallıyordu.

Bitişik komşularının bahçesinden gelen bağrışma ve ağlama seslerine kulak misafiri oldular. Ömer Usta, torunu Türkân'a çıkışıyordu:

— «Gene mi ayakkabı? Daha yeni aldım!»

— «Eskidi, dedeciğim.»

— «Yenisini alamıyacağım. Onlarla idare et.»

— «Su geçiriyor. Okulda ayaklarım üşüyor.»

— «Ninen, dikkatli giymediğini söylüyor. Eskit mesevdin. Haydi çekil başımdan!»

Türkân ağlıya ağlıya eve girdi.

Gülten hanım alçak sesle:

— «Şu kızcağızı gördükçe yüreğim parçalanıyor,» dedi.

Fatma hanım bu sokağa yeni taşınmıştı. Henüz herkesi tanımıyordu. Sordu:

— «Kim bu çocuk?»

— «Ömer Usta'nın torunu... Zavallının annesi ölünce babası, bir müddet için onu dedesinin yanına bıraktı.»

— «Bir dede nasıl bu kadar katı yürekli olabilir?»

— «Ömer Usta'nın karısı Türkân'ın üvey ninesidir. Asıl ninesi sağ olsaydı böyle mi olurdu? Yemez ona yedirir, giymez ona giydirirdi. Kadın, kızcağızı istemiyor. Bu yüzden, her Allahın günü onu dedesine şikâyet eder, çekiştirir. İşin kötüsü, Ömer Usta bu yalanlara inanıyor.

— «Babası, kızı ile ilgilenmez mi?»

— «Onun da işleri bozuk bu sıralar. Aylardır uğradığı yok.»

— «Vah vah! Çok üzüldüm doğrusu... Çocuğa, istediği ayakkabıyı ben alsam?»

— «Ömer Usta muhtaç bir adam değil. Ayakkabıyı siz alsanız bile bu, onun yalnız bir problemini halleder. Önemli olan, çocuğun her günkü rahatını, huzurunu sağlamaktır.

— «Bunun için ne yapabiliriz?»

— «Bilmem ki... Çok zor bir iş. Ömer Usta'ya durumu anlatmaktan başka çare düşünemiyorum.»

— «Bu gece onlara oturmaya gidelim.»

— «Gidelim.»

★

O gece, kararlaştırdıkları gibi hareket ettiler. Hoşbeşten sonra dışarı çıkan üvey nine Türkân'ı beraberinde götürdü. Bunu fırsat bilen Gülten hanım, Fatma hanıma, sanki o hiç bir şeyden habersizmiş gibi anlatmaya başladı:

— «Türkân, Ömer Usta'nın torunudur. Zavallının annesi öldü. Şimdi ona dedesi bakıyor. Hatice hanım bu kızcağızı bir türlü sevemedi. Onu hırpalayıp kırmadığı, dedesine şikâyet etmediği gün yoktur.»

Gülten hanım, sözünün burasında eli ile Ömer Usta'yı göstererek:

— «Fakat, dedi, bu adamı görüyor musunuz? O, çok iyi bir dededir.»

Önceleri suratı asılmış bulunan Ömer Usta'nın yüzünde bu son söz üzerine bir gülümseme belirdi.

Gülten hanım sözüne devam etti:

— «Karısı, Türkân'ı kötüler ama Ömer Usta bunlara inanmaz ve kulak asmaz. Torununun bir dediğini iki etmez. Arasıra Türkân'a: «En çok kimi seviyorsun?» diye sorarım. Hep aynı cevabı verir: «Dedemi.»

Kapı açıldı, Türkân ve ninesi içeri girdiler. Bunun üzerine Gülten hanım başka konulardan söz açtı.

Ömer Usta'lardan çıktıklarında Fatma hanım, Gülten hanıma:

— «Ne yaptınız kardeş? Ömer Usta'yı göklere çıkardınız. Kızın rahatının temelli kaçmasından korkarım.»

— «Böyle olursa çok üzülürüm. Fakat ben Ömer Usta'ya, torununa karşı nasıl davranması gerektiğini anlatmaya çalıştım.»

Ertesi gün, Gülten hanım kapısının önünde, seyyar satıcıdan alış-veriş ediyordu. Yolun öbür ucunda Ömer Usta ile torunu göründüler. Türkân elinde bir çift çizme tutuyordu. İçeri girmeyip onları bekledi. Yaklaştıklarında:

— «Ne güzel çizmeler bunlar! dedi. Ver bakayım.»

Türkân istemiye istemiye uzattı. Gülten hanım çocuğa takıldı:

— «Bunlar benim olsun, ben giyeyim.»

— . . . . . .

— Vermiyecek misin?»

— «Size küçük gelir.»

— «Ben de şakalaştım seninle. Al bakayım, güle güle giy!

Gülten hanım bu defa Ömer Usta'ya seslendi:

— «Kızcağızı gene sevindirdiniz. Dedim ya, siz çok iyi bir dedesiniz!»

GARİP ama GERÇEK

HAWAİ ADALARININ EN BÜYÜK KİLİSESİ OLAN KAWAIAHAO HONOLULU ŞEHRİNDEDİR. KİLİSE 125 YIL ÖNCE ELLE İŞLENMİŞ MERCAN BLOKLARINDAN İNŞA EDİLMİŞTİR. BU MERCANLAR KIYIDAN İNŞAAT YERİNE KADAR ELDEN ELE GEÇİRİLEREK TAŞINDI.

ESKİ YUNANLILAR BİR KİMSENİN ÖLÜMÜNE ÜZÜLDÜKLERİNİ GÖSTERMEK İÇİN KAFALARINI KAZITIRLARDI. ROMA'LILAR İSE SAÇ VE SAKAL UZATIRLARDI.

GÜVE KELEBEKLERİ KUMAŞ YEMEZLER. ASLINDA HİÇ BİR ŞEY YEMEZLER.

TOPLA ESİR ALMACA OYUNU

Fransa'da çocukların çok sevdiği bu oyun 8-24 oyuncu ile oynanır. Hazırlık olarak yere 15 metre uzunluk ve oyuncu sayısına göre 6 veya 9 metre genişlikte bir dikdörtgen çizilir. Oyuncu sayısı arttıkça dikdörtgenin genişliği daha büyük olmalıdır. Oyuncuların yaşı büyük olursa o zaman da dikdörtgenin uzunluğu artırılabilir. Dikdörtgenin tam ortasından geçen bir çizgi ile iki yandan içeriye doğru 15 metre uzaklıkta olan iki çizgi daha çizilir. Oyuncular ikiye ayrılıp takımlarını kurarlar. Her takım kendi kalesi ile orta çizgisi arasındaki alanda durur. Hakem 1-2-3 diyerek ortaya bir top fırlatır. Topu yakalayan oyuncu bununla karşı takımın oyuncularını vurmaya çalışır. Onlar da vurulmamaya dikkat ederler. Vurulan oyuncu esir alınıp kaleye gönderilir. Esirler kalede beklerler. Oyuna karışamazlar. Bir tarafın bütün oyuncuları esir alınınca oyun biter, yahut verilen bir süre sonunda hangi takım daha fazla esir almışsa oyunu o kazanır.

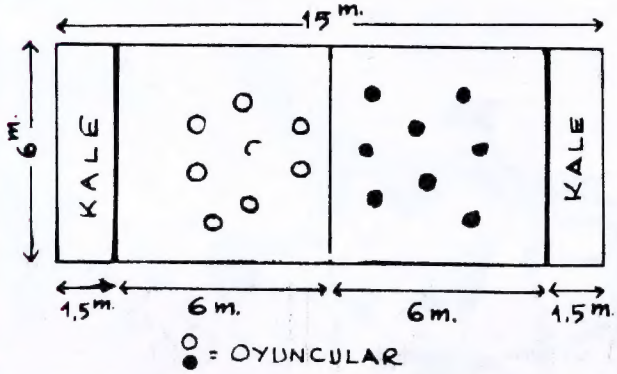

Oyun Eğlence

BASTIM TAŞA OYUNU

Bu oyun 2-10 kadar erkek ve kız çocukla oynanır.

Oyuncular yanyana dizilirler. Karşılarına 10 metre uzaklıkta bir bitiş çizgisi çizilir. Her oyuncuya bir kenarı 40 sm. olan kare şeklinde iki renkli kâğıt veya iki bez verilir. Bunların ikisinin aynı renkte, fakat her oyuncuya verilen bezlerin başka bir renkte olması gerekir.

Hakemin 1-2-3 diye bağırmasıyla oyuncular bezlerden birini önlerine koyarak bunun üstüne atlarlar. Sonra diğer bezi önlerine koyup ona geçerler. Şimdi toprağa basmadan geri dönüp arkadaki bezi alırlar ve bunu öne koyup ona atlarlar. Bu hareket daima tekrarlanır. En hızlı yol alıp bitiş çizgisine gelen oyunu kazanır.

Oyunda bazı çocuklar kareleri hızlı hızlı kaldırıp koymakla iyi yol alırlar. Bazıları ise karelerin arasındaki açıklığı büyük tutarak dengelerini bozmadan atlayabilirler.

«KOMUTAN KİM» OYUNU

Oyuncular halka olup yere otururlar. Yalnız «ebe» oyuncuları göremiyeceği uzak bir yere gönderilir. Oturan oyunculardan biri sessizce komutan seçilir. Komutan oturduğu yerde hangi hareketi yaparsa diğerleri de aynı şeyi yaparlar. Komutan istediği kadar bir durumda kalır ve istediği zaman hareketini değiştirir veya el çırpmak, kolunu sallamak gibi hareketleri devamlı olarak yapabilir. Hareketi değiştirince hemen diğerleri de ona uymalıdır. Böylece oyun başladıktan ve herkes komutanı nasıl izleyeceğini öğrendikten sonra ebe dairenin ortasına çağırılır. Hareketler: devam ederken dikkatle çevresine bakıp oyunculara kimin komut verdiğini bulmaya çalışır. Ansızın dönerek veya oyuncuların bakışlarını izleyerek bazen bunu kolayca anlıyabilir. O zaman komutan ebe olur. Eski ebe onun yerine oturur ve yeni oyun için ayrı bir komutan seçilir.

SEN DELİSİN LİVAK !
Tarzan
21
TARZAN LİVAK ADINDA BİR VAHŞİ HAYVAN TERBİYECİSİ İLE KARŞILAŞIR LİVAK'IN ELİNDE ATEŞ ETTİĞİ KİMSEYİ İPNOTİZE İLE EMRİ ALTINA ALAN BİR SİLAH VARDIR
BÜTÜN DAHİLER BİR PARÇA DELİDİR TARZAN SEN BANA LÂZIMSIN SENİ DE EMRİM ALTINA ALACAĞIM!
SENİ VAHŞİ HAYVANLARIMLA BERABER BÜTÜN DÜNYAYA DOLAŞTIRIP, İNSANLARA SEYRETTİRECEĞİM...
CAN !
GRRR!
TAMAM ! ŞİMDİ ARTIK SEN DE BENİM KÖLEM OLDUN HAH. HA..
HIIIR!
ŞU ARSLAN DA EMRİME GİRERSE ÇOK MUTLU OLURUM...
DANN!
Tm Reg U S Pat Off.—All rights reserved ©1967 by United Feature Syndicate, Inc
12-10-1918
ARTIK HEPİNİZ BENİM KÖLEMSİNİZ. BEN NE EMREDERSEM ONU YAPACAKSINIZ!
HADİ BAKALIM: BENİ TAKİP EDİN KAMPA DÖNÜYORUZ. MARŞ!
JOHN CELARDO
ŞİMDİ SENDEN BEYAZ BİR GORİL İSTİYORUM TARZAN... BEYAZ RENKLİ GÖRİL NEREDE BULUNUR BİLİRSİN...
BAŞÜSTÜNE PATRON!
SİZ BENİM EFENDİMSİNİZ NE İSTERSENİZ ONU YAPARIM...
...VE SENİN SAYENDE BEN DE DÜNYANIN EN ÜNLÜ AVCISI OLACAĞIM...

KAMPA GELDİK HAYVANLARI KAFESLERİNE YERLEŞTİRDİKTEN SONRA SENİNLE BİRLİKTE BEYAZ GORİL AVINA ÇIKACAĞIZ TARZAN
BAŞÜSTÜNE
HANS BAK, BABAM KAÇAN AVISINI YAKALAMIŞ.
BAŞKA BİR ŞEYLER DAHA YAKALAMIŞ GALİBA!
BABA, BU GÜZEL ARSLANLA BU YAKIŞIKLI DELİKANLIYI DA NEREDEN BULDUN BÖYLE?
MEŞHUR SİLAHIM SAYESİNDE OLDU GRETA!
Tm Reg U S Pat Off —All rights reserved
©1967 by United Feature Syndicate Inc
AMA, BABA..
BAY LİVAK, SİZ O TABANCAYI YALNIZ HAYVANLARA KARŞI KULLANACAKTINIZ.
TARZAN BİR İNSANDIR ONA BÖYLE HAYVAN MUAMELESİ YAPMAK DOĞRU MU?
TARZAN'IN HAYVANDAN FARKI YOK BENCE ONUN DA KATILACAĞI BİR NUMARA. DUNYA
CANBAZHANELERİNİ BİRBİRİNE KATAR.. FİKRİMİ NASIL BULDUNUZ?
JOHN CELARDO
HEM, BANA VAHŞİ HAYVAN AVINDA YARDIMI DOKUNUR YARIN TARZAN LA BEYAZ GORİL AVINA ÇIKACAĞIZ
GECE...
YARIN BEN DE BABAMLA BİRLİKTE AVA ÇIKACAĞIM HANS..
ANLIYORUM TARZAN SENİ ETKİLEDİ GALİBA.
12-17-1919
ÇOCUK OLMA HANS.. BEN BABAMIN HESABINA ÜZÜLÜYORUM... O KADAR
BEN SENİ DÜŞÜNÜYORUM..
SENİ YALNIZ BIRAKAMAM
TEŞEKKÜR EDERİM HANS, SU ZAVALLI TARZAN'I BABAMIN ELİNDEN KURTARMALIYIZ
ARKASI VAR

MODERN SERÜVENCİLER ARASINDA BÜYÜK ÜN YAPMIŞ BİR İNGİLİZ BİLİM ADAMI

VİVİAN FUCHS

Vivian Fuchs, «Sir» unvanını almadan önce, 1958'de İngiliz Uluslar Topluluğu Güney Kutbu Keşif Heyeti Başkanı idi. Dr. Fuchs bu seyahatinde Güney Kutbu kıtasını 99 günde bir baştan ötekine geçmişti. Fuchs, çocukluğunda keşif ve seyahatler yapmayı hayal ederdi.

Cambridge'de jeoloji okudu. Bu ona seyahat etme imkânını verdi. 1929'da, 21 yaşındayken 6 kişilik Üniversite Keşif Heyeti'nin bir üyesi olarak Grönland adasına gitti. Burada Arktika (Kuzey Kutbu)'nın en yüksek noktası olan Peterman Peak tepesine tırmandı.

Fuchs, bir süre Afrika'da keşif seyahatleri yaptı. Cambridge Üniversitesi profesörleriyle birlikte Kenya ve Uganda'nın göllerinde araştırmalarda bulundu. Bu seyahati sırasında hastalandı. En yakın hastahaneye ulaşabilmek için 1.600 km.'yi bir kamyonla aştı.

Vivian Fuchs, 25 yaşında kendisi gibi seyahati seven Miss Joyce Connell ile evlendi. 1948'de Fuchs, resmi bir görevle Falkland adalarına gitti. Orada görevi icabı birçok bilimsel araştırmalara katıldı. Köpeklerin çektiği kızaklarla Güney Kutbu Bölgesinde seyahatler yaptı.

Bu kutup gezilerinin birinde Fuchs ve arkadaşları kar fırtınası yüzünden uzun süre kamp yapma zorunda kaldılar. Köpeklerinin yiyecekleri bitti. Bunlardan yarısını ötekilerini doyurmak için öldürmeye karar verdikleri sırada 11 penguen gördüler. Böylece köpekler kurtulmuş oldu.

Fuchs ve arkadaşları önceden kararlaştırıldığı üzere 1949 nisanında John Biscoe gemisiyle geri döneceklerdi. Ama boşuna beklediler gemiyi. Buzlar buluşma yerine gelmesine engel olmuştu. Bir yıl penguen ve ayı balığı avlayıp yiyeceklerini sağladılar.

Bu uzun yılı keşif heyeti üyeleri kamplarında geçirdiler. Tek teselileri 15 günde bir BBC radyosunun kendileri için yaptığı özel programı dinlemekti. Bu programda radyo onlara ailelerinin seslerini dinletiyordu. Böylece onların sağlık haberlerini alabiliyorlardı.

Yolculuk sırasında kutup traktörlerinden biri derin bir yarığa saplanıp kaldı. Uzun bir çalışmadan sonra traktörü kurtardılar. Çok dikkatli davranmak zorundaydılar, çünkü traktördeki patlayıcı maddeler her an ateş alabilirdi. Yarığın derinliğini 2.700 m. olarak ölçtüler.

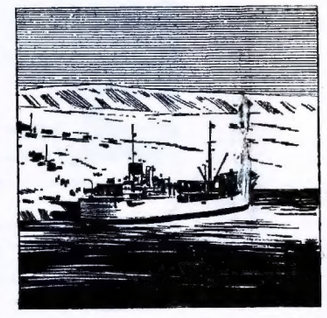

Keşif Heyeti, 20 ocak 1958'de A.B.D. Güney Kutup Üssü'ne vardı. Fuchs, burada Yeni Zelanda keşif heyeti başkanı Sir Edmund Hillary ile karşılaştı. Hillary ona «Nasılsın Fuchs?» diye bağırınca «Seni gördüğüme memnunum» diye cevap verdi. Bu karşılaşmayı basın dünyaya duyurdu.

Dört gün sonra Fuchs'un heyeti yolculuklarının ikinci kısmına başlamak üzere üsten ayrıldılar. 1900 km.'lik bu yolculuklarında Hillary onları tehlikeli bölgelerden geçirdi, derin çatlakların içine düşmelerini önledi. Fuchs ve Hillary 2 mart 1958'de «Scott Üssü»ne vardılar.

Scott Üssü'nde birçok gazete fotoğrafçısı kendilerini bekliyordu. Kolkola girerek onlara poz verdiler. Her taraf bayraklarla donatılmıştı. Fuchs burada İngiliz Kraliçesi Elizabeth II'den bir mesaj aldı. Mesajında Kraliçe kendisine «Sir» unvanını verdiğini açıklıyordu.

Kar fırtınasının şiddetli olduğu bir gün Fuchs ve arkadaşı Jeolog Ray Adie, Antartika'yı bir baştan öbürüne geçmeyi düşündüler ve bir plân yaptılar. İşte böylece İngiliz Uluslar Topluluğu Güney Kutbu Keşif Heyeti'nin seyahati kâğıt üzerinde doğmuş oldu.

1950'de anavatana dönen Fuchs, İngiliz, Yeni Zelanda, Avustralya ve Güney Afrika Birliği hükümetleri tarafından Güney Kutbu Keşif heyeti Başkanlığına atandı. 1955'te bu seyahatin ön çalışmaları tamamlandı ve kutup bölgesine gerekli malzeme çıkarıldı.

Weddell denizi kıyısındaki Shackleton üssüne 8 kişilik bir grupla birlikte köpek ve kutup traktörleri yerleştirildi. 1957'de seyahatin hazırlıkları bitti. Heyetin başkanı Fuchs, Ocak 1957'de tek motorlu bir uçakla Shackleton üssüne indi ve arkadaşları tarafından karşılandı.

Fuchs'un kervanı 24 aralık 1957'de hareket etti. Hedef Güney Kutup Noktasından geçerek Antarktika'nın öteki kıyısıydı. Kutup traktörlerinin çektikleri «Kar kedileri» (kızak arabaları)'nde 30 ton malzeme bulunuyordu. Bunlar yolculuk için gerekli yiyecek, yakıt ve gereçlerdi.

HAYVAN MASALLARI : 14

KURT'LA KARABAŞ'IN ÖVÜŞMESİ

Yazan : EFLÂTUN CEM GÜNEY

Kurt, bir bün demiş ki, çoban köpeğine:

— «A Karabaş» demiş, «benim gözlerimde öyle bir çıra yanıyor, öyle bir çıra yanıyor ki, karanlık gecede kara taş üstündeki kara karıncayı görüyorum...»

Çoban köpeği de demiş ki, kurda:

— «A kara dayı; Allah sana öyle bir göz verdiyse, bana da öyle bir kulak vermiş, öyle bir kulak vermiş ki, karataş üstündeki karınca, bir kılını oynatsa duyarım...»

Kurt, gene demiş ki:

— «Ah Karabaş, niye öyle sözüme inanmamış gibi duruyorsun? Daha bu sabah Çamlıbel'in başına bakıyordum; ta dağın dibinde bir iğne gördüm, pırıl pırıl bir iğne...»

Bu söz üstüne çoban köpeği ne dese beğenirsiniz:

— «A kara dayı; inanmıyacak ne var bunda! Ben de ağılın kapısında uyuyordum bu sabah; o iğneyi kimin düşürdüğünü göremedim ama, düşerken çıkardığı sesi duydum.»

Kurt, bir başını sallamış:

— «Öyleyse, ikimiz birden şu sürünün üstüne göz kulak olalım.»

Çoban köpeği gülmüş bu söze:

— «Göz, kulak olalım ama, kuzucuklarıma göz dikmezsen» demiş. Kurt da :

— «Söz bir, Allah bir, ben kuzucuklarına göz dikmem ama, sen de koyunlarla oynaştığıma kulak vermezsen...»

deyince, Karabaş dişlerini göstermesin mi kurda! Hani o karataş üstündeki kara karıncayı gören kurt! Gözleri koyunu, kuzu bile görmez olup dağ yolunu tutmuş..

BİR DAĞ GEZİNTİSİ

Yazan: **AFŞİN ŞAHİN**

Metin, cama çarpan küçük taş parçasının çıkarttığı sesi duyunca yatakta doğruldu. Aslında, ne zamandır uyur uyanık bu sesi bekliyor, bir yandan da hayaller kuruyordu. Dünyada en sevdiği şey sabahleyin yatakta hayal kurmaktı. Neler kurmuyordu ki: bazan sınıfının en çalışkan kızı Nur'u haydutların elinden kurtarıyor, bazan bir çocuk dergisinin piyangosundan çıkmış olan Vespa motorsiklete atlayarak dünyayı dolaşmaya çıkıyordu. Ama yataktan kalkar kalkmaz bu hayaller uçup gidiyordu.

Cama bir taş parçası daha çarpınca yataktan aşağıya atladı, pencereye yürüyüp aşağıya baktı. Volkan'la Uğur aşağıda onu bekliyorlardı. Tül perdeyi açıp onlara el salladı, bir dakika bekleyin anlamına gelen bir işaret yaptı. Sonra dün gece sandalyenin üzerine bıraktığı eski kısa pantolonu, lâstik ayakkabılarını ve sarı gömleğini giydi. Tuvalete geçip yüzünü yıkadı, dişlerini fırçaladı. Salondan geçerken gözü duvardaki saate takıldı. Daha yedi bile olmamıştı. Evdekilerin hepsi derin uykudaydı. Parmaklarının ucuna basa basa mutfağa girdi, ekmek dolabının içine sakladığı, gazeteye sarılı paketi çıkardı. Sonra gene sessizce sokak kapısına doğru yürüdü, kapıyı gürültüsüzce açıp kapadıktan sonra Volkan'la Uğur'un yanına koştu. Volkan Metin'e sordu:

— «Her şey tamam mı?»

— «Tamam. Dün gece üç tane komacan sandviç hazırladım. İçlerine peynir, sucuk, turşu ne bulursam koydum. Üç salkım da üzüm aldım. Bu kadarı yeter değil mi? Öğlen yemeğinde tuttuğumuz balıkları yiyeceğiz nasıl olsa.»

— «Yeter,» dedi Uğur.

— «Peki bunları nerede yiyeceğiz?»

— «Yolda. Saat ona doğru mola verdiğimizde yeriz.» Metin de Volkan'a:

— «Peki, sizde de her şey tamam mı?» diye sordu.

— «Tamam,» dedi Volkan. «Ben ağabeyimin oltalarından üçünü ona belli etmeden aldım.»

— «Ben de ateş yakmak için kibrit aldım. Orada bol bol çalı çırpı bulacağız. Ayrıca, biliyorsunuz, ben kılavuzluk yapıyorum.» dedi Uğur.

— «Öyleyse her şey tamam. Yola çıkabiliriz. Hadi çocuklar!»

Şehrin boş ve sessiz sokaklarından yürümeye başladılar.

★

Bu geziyi yapmaya geçen hafta karar vermişlerdi. Ağustos'un son haftasıydı. Tatilin bitimi yaklaşıyordu. Her üçü de bu yıl dörtten beşe geçmişti. Çok yakın arkadaştılar; okulda olsun, sokakta olsun içtikleri suyun ayrı gittiği görülmezdi. Geçen hafta bir öğleden sonra Cami avlusundaki taşın üzerine oturmuş, yaptıkları gezilerden söz ediyorlardı. Bu arada Uğur da ağabeyisiyle birlikte dağa yaptığı bir geziden sözetmişti. Şehirden görünen dik yamacın arkasında bir vadi vardı. Bu vadinin ortasından bir dere geçiyordu. Çamlar derenin kenarına kadar iniyordu. Uğur'un anlattıklarını duyan Metin'in gözleri parlamış,

— «Biz oraya gidemez miyiz?» diye sormuştu.

— «Niçin gidemeyelim?» demişti Uğur. «Ben yolu biliyorum.»

Volkan da söze karışmıştı:

— «Ben de ağabeyimin oltalarını alırım. Hem orada balık tutarız.»

Hemen oracıkta gitmeye karar vermişlerdi.

Ailelerine hiç bir şey sezdirmeden bugünün gelmesini beklemiş ve işte bu sabah yola koyulmuşlardı bile.

Yarım saat kadar şehrin dar sokaklarından yürüdükten sonra tepenin dibine vardılar. Yaz güneşiyle otları sararmış olan tepe karşılarında dimdik yükseliyordu. Uğur, izleyecekleri patikayı buldu, yılan gibi kıvrıla kıvrıla tırmanmaya başladılar. Bayır dik olduğundan çıkış oldukça yorucuydu. Arasıra kısa bir mola veriyor, gitgide küçülen şehrin görünümünü seyrettikten sonra yeniden yola koyuluyorlardı.

Hava çok sıcaktı. Ama garip bir sıcaklıktı bu. Nemli, yapış yapış ve esintisiz bir sıcaklık. Gökte parça parça bulutlar vardı. Yeni yükselen güneş bazan bulutların arkasında kayboluyor, sonra yeniden görünüyordu. Saat dokuzbuçuğa doğru yeniden mola verdiklerinde Uğur Metin'e sordu:

— «Eve ne dedin?»

— «Mahalle takımının maçı var, sahayı kapabilmek için erkenden oraya gideceğiz dedim. Ya sen?»

— «Ben kır gezintisine gideceğimizi söyledim, ama nereye gittiğimizi söylemedim.»

— «Hele ben,» dedi Volkan. «Hiç haber vermedim. Yeter bu kadar durduğumuz. Hadi kalkın bakalım.»

Kalkıp yürümeye başladılar. Şehir şimdi çok aşağılarda kalmıştı. Sergilerde gördükleri maketlere benziyordu. Biraz ilerde, patika, tepenin arkasına doğru kıvrılmaya başladı, şehir görünmez oldu. Yol artık o kadar dik değildi. İlerde tek tük ağaçlar görünüyordu. Sabahleyin kahvaltı etmedikleri için karınları acıkmıştı. Ağaçlardan birinin dibinde mola verdiler. Metin elindeki paketi açtı. Herkese sandviçini ve üzümünü verdi.

O sırada patikanın dönemecinden ayak sesleri duyuldu. Dönüp o yana baktılar. Önce iki katır göründü, üzerlerine uzun uzun kesilmiş odunlar yüklenmişti. Arkalarından da bir adam yürüyerek geliyordu. Bu adam odun kaçakçısı olmalıydı, geceleyin kestiği odunları sabahleyin satmak üzere şehre indiriyordu herhalde. Bir az daha yaklaşınca arkada yürüyen adamın aslında 18-19 yaşlarında bir delikanlı olduğunu farkettiler. Birinci katır önlerinden geçti, fakat ikinci katırın ön ayaklarından biri taşa basıp kayınca hayvan tökezledi ve yere yığıldı. Metin elindeki sandviç ile üzümü bir kenara koyup ayağa fırladı. Zavallı katır kalkmaya uğraşıyor, fakat sırtındaki yük ağır olduğundan bir türlü kalkamıyordu. Oduncu delikanlı katıra öfkeyle yaklaştı, küfrederek hayvanı tekmeledi, fakat katır buna rağmen ayağa kalkamadı. O zaman oduncu Metin'e, emredercesine:

— «Tut o yandan!» dedi.

Metin oduncuya baktı. Odun yükünün bir tarafını tutmuş kaldırmaya çalışıyordu. Metin de söylendiği gibi öbür

yandan tuttu. Sırtındaki yük hafifleyen katır silkinip ayağa kalktı, sonra hiç bir şey olmamış gibi patikadan aşağıya doğru yürümeye devam etti.

Oduncu da hiç bir şey demeden yürüdü. Fakat tam geçip gidecekken, Metin'in bir kenara bırakmış olduğu sandviç ile üzümü gördü. Bir an gözleri büyüyerek baktı, sonra boğuk bir sesle:

— «Ah! Ekmek!» diye bağırarak sandviçin üzerine atıldı. Bir ısırışta yarısını kopardı, hırsla çiğnemeye başladı. Sonra da üzüm salkımının yarısını ağzına sokup bir ısırık da oradan aldı. Metin, Volkan ve Uğur şaşkın şaşkın bakınıyorlardı. Yarım dakika sonra sandviçle üzüm bitmiş, oduncu da katırların ardından koşarak uzaklaşmıştı.

Bir an hiç bir şey konuşmadılar. Sonra Metin:

— «Gitti bizim sandviçle üzüm,» dedi gülerek. Sonra bir an düşündü:

— «Bu herifin yaptığına bal gibi hırsızlık derler. İsteseydi verirdik. Bu kadar büyük olmasaydı ben ona gösterirdim.»

— «Gösterirdik!» diyerek ona katıldı Volkan. Ama bu söylediğine kendisinin bile inanmadığı sesinden belliydi.

Uğur, bölüp kendi sandviçinin yarısını uzattı.

— «Al bunu,» dedi. Volkan da kendi sandviçini çabucak bölerek aynı şeyi yaptı. Fakat sandviçi uzatan elleri havada boş kaldı.

— «Almam!» dedi Metin. «Bunlar sizin hakkınız. Bütün kabahat bende. Enayilik edip sandviçi ortada bırakmamalıydım. Sonra belki de böylesi daha iyi. Karnım iyice acıksın ki, öğle yemeğinde pişireceğimiz balıkları iştahla yiyebileyim.»

Böyle haklı bir gerekçe karşısında Volkan'la Uğur da fazla üstelemediler.

Aslında Metin sandviçin gitmesine üzülmekten çok, oduncunun yaptığı kabalığa kızmış ve üzülmüştü. Yardım ettiği için Metin'e teşekkür bile etmemişti. Hadi bunu hoş gördük diyelim, ya sandviçi istemeden kapmasına ne demeliydi? Adamın aç olduğu her halinden belliydi gerçi, Metin gene de açlığın bu gibi şeyler yaptırabileceğine inanmıyor, bu yüzden onu affedemiyordu. Çünkü hayatında hiç uzun süre aç kalmamıştı. Bir kere oruç tutmuş, o zaman da akşam çabucak oluvermişti.

Ama az sonra kalkıp yürümeye başlayınca Metin oduncuyu da sandviçi de unutuverdi. Ter içinde kalıncaya kadar yürüdüler. O zaman Volkan Uğur'a dönüp:

— «Daha çok yolumuz var mı?» diye sordu.

— «Bir saate kalmaz varırız. Şu tepeyi aştık mı, derenin geçtiği vadiyi göreceğiz.»

— «Doğrusunu istersen ben bayağı yoruldum,» dedi Volkan.

— «Ben de,» dedi Metin.

Sonra konuşmadan tırmanmaya devam ettiler.

İlerde, göğe doğru yükselen yalçın bir kayalık görünüyordu. Uğur'un söylediği vadi o kayalığın dibinde olacaktı. O yalçın kayalığın tam doruğunda kapkara bir bulut belirmişti. Dünyanın üzerine siyah bir perde çekiliyormuşcasına hızla ilerliyor ve göğü kaplıyordu. Metin, bulutu arkadaşlarına gösterip:

— «Hava bozacak galiba,» dedi. «Şu bulut yağmur bulutu.»

— «Yağsa bile ne olacak,» dedi Volkan. «Nerden baksan yaz yağmuru. Gelir geçer.»

— Valla ben bu bulutu hiç beğenmedim,» dedi Metin.

Ne var ki, geri dönelim demeye dili varmadı. Oyun bozanlık etmek, korkak durumuna düşmek istemiyordu. Dönmeye kalksalar bile, şehire üç dört saatten önce varamazlardı. Gene en iyisi yola devam etmekti.

Kara bulut hızla ilerleyerek güneşi örttü. Parlak aydınlığın yerini loş bir gölgelik aldı. Hava hâlâ çok durgundu. Epey yüksekte oldukları halde en ufak bir esinti bile yoktu. Belki de bulut bir damlacık yağmur damlatmadan gelip geçecekti.

Az sonra tepeyi aştılar, aşağıda vadi göründü. Patika ağaçların arasından döne döne iniyordu. Eğim çok fazlaydı. Yamaç, kayalar arasında büyümüş seyrek çamlar ve çalılarla kaplıydı. Vadinin dibine doğru ağaçlar sıklaşıyor, bu yüzden, dere görünmüyordu. Yokuş aşağı indiklerinden artık koşar adım ilerliyorlardı. Bu arada çalılar, dikenler ve bodur çamlar bacaklarına batıyor, çizikler açıyordu. Ama onlar buna aldırmıyorlardı. Bir an önce dereye varıp balık tutmaya başlamak istiyorlardı. Hele Metin! Karnı iyice acıkmıştı. Ateşin üzerinde kızartacağı balığın kokusu şimdiden burnuna geliyor, ağzı sulanıyordu.

(Devamı var)

HEPSİNE CEVAP VERMİŞ!

Okul dönüşü annesi küçük Semra'ya:

— «Öğretmen seni derse kaldırdı mı?» diye sordu.

— «Kaldırdı anneciğim.»

— «Sorduklarının hepsine cevap verdin mi, bari?»

— «Evet anneciğim, verdim. Hepsine — Bilmiyorum öğretmenim. — dedim.

FAYDA ETMİYOR!

Meral, bronşit olmuş durmadan öksürüyordu. Büyükanne küçük torununa:

— «Kızım» dedi, «Öksürürken ağzını elinle kapa.»

Bir süre sonra, Meral büyükannesinin odasına giderek:

— «Büyükanneciğim.» dedi. «Ağzımı elimle kapamam fayda etmedi. Öksürüğüm kesileceğine arttı!»

RÜYA

Küçük Ali, annesine gece gördüğü rüyayı anlatıyordu:

— «Köprüden geçerken topumu suya düşürdüm, Kim çıkardı onu anne?»

— «Ne bileyim ben yavrum. Rüyayı ben mi gördüm?»

— «Ben gördüm ama, sen de yanımdaydın.»

BULMACA

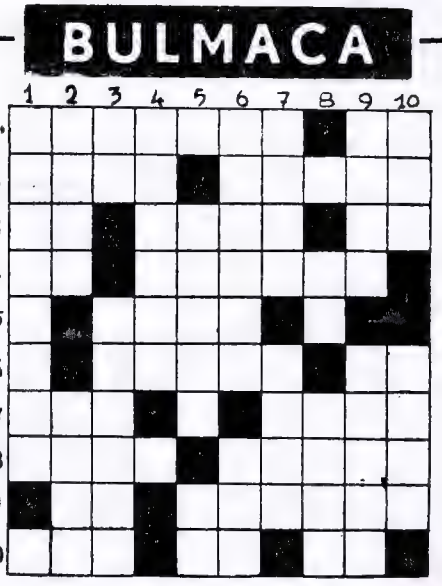

SOLDAN SAĞA: 1) Uzaktan konuşmayı sağlıyan aygıt. Bizmüt'ün simgesi. 2) Meydana getirilen değerli veya önemli şey. Anadolu'nun güneyinde kıyıya paralel uzanan dağ sırası. 3) Tersi vilâyet. Deniz bitkilerinde çokça birikmiş olarak bulunan bir cisim. Bir nota. 4) Genişlik. Şu yerde. 5) Kemanla viyolonsel arası büyük keman. Tekil üçüncü şahıs. Oksijen'in simgesi. 6) Tanzimat'tan önce Osmanlı İmparatorluğu'nun Müslüman olmayan uyruklarına verilen isim. Sansar cinsinden kürkü için avlanan bir hayvan. 7) Düz ve geniş arazi. İki üç kişi eliyle yönetilen küçük yelkenli. 8) Üzerine tanıtma veya açıklama kâğıdı tutturulmak üzere hazırlanmış levha. Malatya'nın bir ilçesi. 9) Bir hayvan. Duygularla düşünceyi bir şey üzerinde toplama. 10) İsmi. Ateş. Bir yüzey ölçü birimi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) Gözlemevlerinde kullanılan kuvvetli dürbün. 2) Sabah rüzgârı. Başka birinin yararına bir şey yapmayı borç olarak kabul ettiğini bildirme. 3) Tersi, yabancı. Bir şey meydana getiren parçaların kendi aralarında ve parçalarla tüm arasında bulunan uygunluk. 4) Kesilip kurutulmuş hamur. 5) Hayvanın başlığına veya tasmasına bağlanan ip. Bir nota. 6) Ray üzerinde işleyen otomobil. Tersi, birbirine dikey olan doğrulardan meydana gelmiş. 7) Müzikte perde işareti veya bu işaretlerden meydana gelen yazı. Düşüncesizce veya saygısızca ortaya atılan. 8) Bir nota. Sonuna «M» gelirse hükümler, yargılar olur. 9) Çokluk peşinden yağmur getiren sert ve geçici yel. Dükkânında ufak tefek şeyler satan kimse. 10) Bir türev. Vakit.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜLMÜŞ ŞEKLİ

SOLDAN SAĞA: 1) MARMARA. SU. 2) AZA. RESSAM. 3) KEKİK. KAMU. 4) URAL. ELAM. 5) LİM. AHRAVİ. 6) AKA. ME. 7) KENYA. SURE. 8) ER. AİT. 9) TARAMA. 10) ENİK. YE. AK.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1) MAKUL. KERE. 2) AZERİLER. 3) RAKAM. Sİ. 4) İL. AYA. 5) ARK. AKAİT. 6) RE. HA. TAY. 7) ASKER. RE. 8) SALAMURA. 9) SEMAVER. MA. 10) UMUMİ. ERAK.

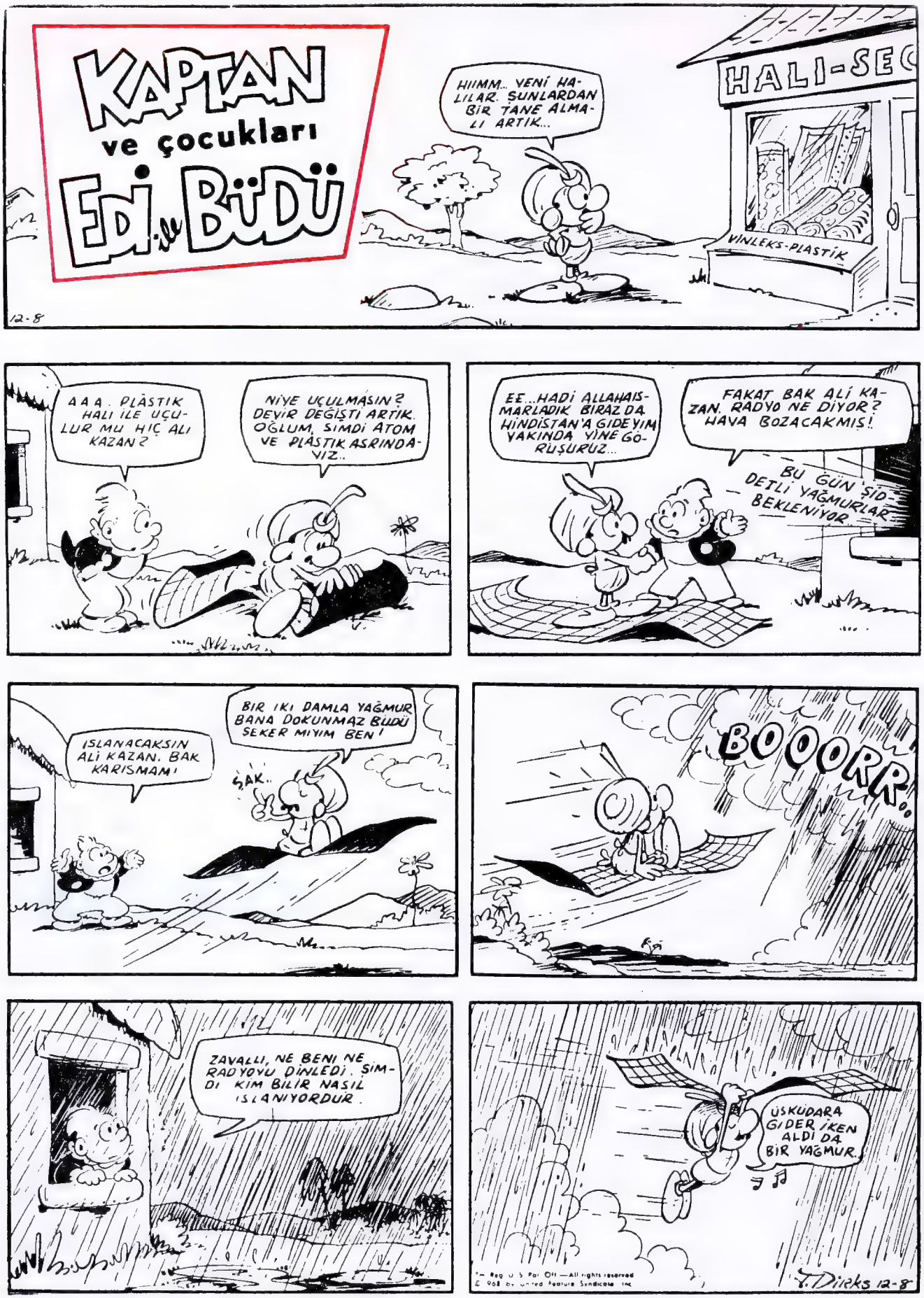
KAPTAN
ve çocukları
EDİ ile BÜDÜ
HIIMM... YENİ HALILAR. ŞUNLARDAN BİR TANE ALMALI ARTIK...
HALI-SE
VİNLEKS-PLASTİK
12-8
AAA. PLÂSTİK HALI İLE UÇULUR MU HIÇ ALİ KAZAN?
NİYE UÇULMASIN? DEVİR DEĞİŞTİ ARTIK. OĞLUM, ŞİMDİ ATOM VE PLÂSTİK ASRINDAYIZ..
EE..HADİ ALLAHAISMARLADIK BİRAZ DA HİNDİSTAN'A GİDEYİM YAKINDA YİNE GÖRÜŞÜRÜZ...
FAKAT BAK ALİ KAZAN. RADYO NE DİYOR? HAVA BOZACAKMIŞ!
BU GÜN ŞİDDETLİ YAĞMURLAR BEKLENİYOR
ISLANACAKSIN ALİ KAZAN. BAK KARIŞMAM!
BIR IKI DAMLA YAĞMUR BANA DOKUNMAZ BÜDÜ ŞEKER MIYIM BEN!
ŞAK..
BOOORR.
ZAVALLI, NE BENİ NE RADYOYU DİNLEDİ. ŞİMDİ KİM BİLİR NASIL ISLANIYORDUR.
ÜSKÜDARA GİDERİKEN ALDI DA BİR YAĞMUR.
™ Reg U S Pat Off —All rights reserved
© 1968 by United Feature Syndicate Inc
T. Dicks 12-8

bu hafta doğan KARDEŞLER

RAPHAEL (Urbino - 7.4.1483)

Ünlü bir İtalyan ressam, mimar ve heykeltraştır. Rönesans çağının en büyük sanatçılarından biridir. 1400'den fazla eser bırakmış, 1520'de, 37 yaşında ölmüştür.

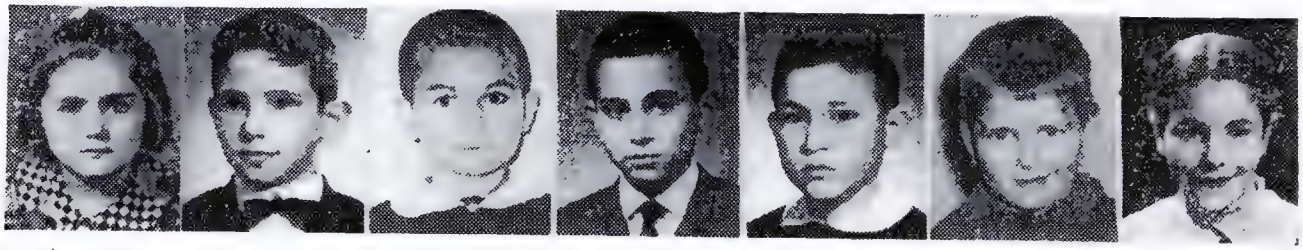

★MEVHİBE DEMİRAL — Çorum 12.4.59
OMER CARMELICH — İstanbul 13.4.58
REHBER TOPUZ — Emirdağ 9.4.60
SÜREYYA ÜNAL — Avanos 10.4.57
SERHAN BOLLUK — Eskisehir 13.4.60
★FEVZI BOZKIR — İzmir 9.4.58
RINA NAMER — Ankara 12.4.62

SELÂMİ SUMA — Ankara 12.4.57
GAYE GÜLEÇ — İstanbul 11.4.54
NEZAHAT KIZILKAN — İzmir 12.4.55
İSMAİL GÜNDÜZ — Samsun 8.4.59
SERHAN SAKAR — İstanbul 12.4.56
★NİHAT ERDURAN — Sinop 7.4.53
FIRAT ERTAN — Zonguldak 8.4.59

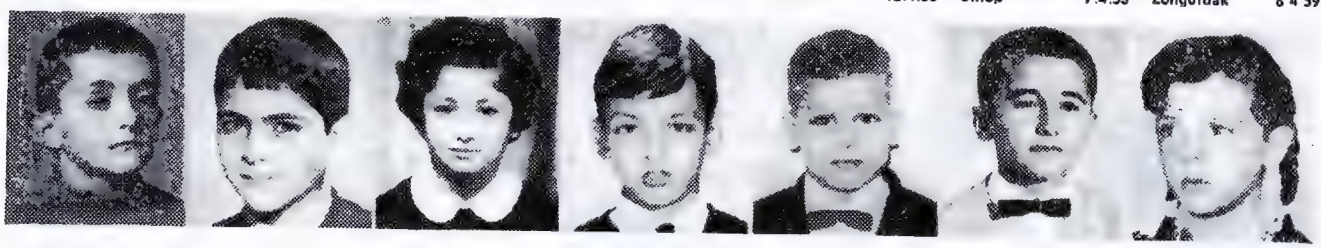

★E. Uzunhasanoğlu — Ankara 7.4.61
VEDAT COŞKUN — Rize 8.4.57
DİLEK MUT — İstanbul 9.4.62
ADNAN BİLİR — İstanbul 10.4.60
CAN GÜRSES — İstanbul 7.4.60
PEYAMİ GÜREL — İstanbul 11.4.59
SEYDA YÜCESOY — Adapazarı 9.4.62

YALÇIN ERTAS — Eskisehir 9.4.61
TÜRKÂN CANER — Bozdoğan 7.4.58
YUNUS OSANÇ — İstanbul 9.4.61
AHMET HASIRCI — Tire 8.4.58
JAK KORNFİLT — İstanbul 8.4.51
MEHMET ZEYTINCI — Konya 7.4.56
METİN ALABAY — Ankara 7.4.54

ULKU FIRAT — Ankara 9.4.60
RENAN BERBER — Ankara 11.4.61
TURAN AĞARDAN — Adana 10.4.60
DOĞAN OKAY — Menemen 7.4.61
NURCAN ŞEN — Mersin 8.4.59
★REZZAN ERSOY — Polatlı 7.4.57
ASUMAN YÜCEL — Amasya 7.4.54

(Devamı 18 sayfada)

ISSIZ ADA 6

ALİŞ MAVİŞ

SEDAT

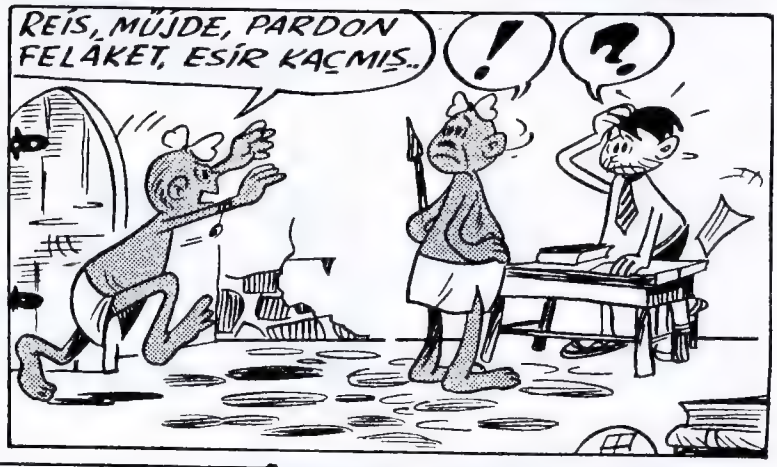

BEN BU VAHŞİLERE BASİT HAVA TAHMİNLERİ YAPIYORUM... ONLAR DA BANA ALTIN GETİRİYORLAR. ÜSTELİK BENİ BÜYÜCÜ SANIP KORKUYORLAR. APTALLAR... ALTINLARIMA KİMSE ORTAK OLAMAZ...
KÜTT
BU SEFER YANILDIN DOSTUM...
NE?! OWV.. ŞEY.. MINCK...
BU SAF İNSANLARI KANDIRDIĞIN YETİŞMİYORMUŞ GİBİ BİR DE BİZİ ÖLDÜRTMEK HA...
SEN KİMSİN?..
REİSLERİNE BİR HEDİYE VERDİM, HEPSİ BİZE MİNNETTAR.
BAK, PALAVRACI REİS.. ELİMDEKİ PATLAYAN DEMİRİ ALİŞ VERDİ... BENİM BİR EMRİMLE PATLIYOR....
HIK..
İSTERSEN PATLA DİYEYİM HA.. NE DERSİN?..
KORKTUĞU KÂFİ REİS.. ARTIK SEN SÖZ VERDİĞİN ŞEYİ VERİNE GETİR...
ALİŞ İLE MAVİŞİ EN YAKIN LİMANA BIRAKTILAR.. HEPSİ SEVİNÇLİ İDİ...
DUN..
DANN..
ALİŞ BİZİMKİNE "ZORAKİ TATİL" DERLER, BİLİYOR MUSUN?..
SON
SUÇLUYU DA TESLİM ETTİK. TATİLİN BÖYLESİNE DE....
ÖĞRETMENE NE DİYECEĞİZ BAKALIM. İNANSA BARİ...

OKUYUCU KÖŞESİ

TAMER ANDAÇ: Uzun sokak, Kolcu Apt. 1/2, Taksim TRABZON. **(15 yaşında, lise öğrencisi. Hafif batı müziğinden hoşlanan kardeşlerle Türkçe ve İngilizce mektuplaşmak istiyor.)**

BİLGİ ESEN : Subay Lojmanları, F Blok, Daire: 7 — İSTANBUL **(16 yaşında; sporsever kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

GALİP ÇAVUŞOĞLU: Şehir Banyosu Üstü. Daire: 8 — BALIKESİR **(Müzikten ve spordan hoşlanan, pul ve kartpostal biriktiren kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

MEHMET ZAMAN: Hacıkılıç Mah. Baruthane sokak No. 51 — KAYSERİ **(15 yasında, lise öğrencisi Okumaktan ve spordan hoşlanıyor.)**

ATTİLÂ GÜNGÖR: Feritbey sokak 11/2, Kadıköy İSTANBUL **(13 yaşında, Kartpostal pul biriktiriyor, okumaktan hoşlanıyor İngilizce veya Türkçe mektuplaşmak istiyor.)**

ORHAN ÜSKUN: Karaahmet sokak 47/2 Aydınlıkevler ANKARA **(16 yaşında Sporu ve yolculuğu seven kardeşlerle mektuplaşmak istiyor.)**

ZAFER BOYAR: Oğuzhan Cad. Vatan Palas. 3/12 Fındıkzade — İSTANBUL **(Lise öğrencisi. Hafif Batı müziğinden hoşlanıyor.)**

KÜRŞAT YILDIRIM: Yenimahalle Saraylı Caddesi No. 16 GÖLCÜK **(15 yaşında, ortaokul öğrencisi. Yaşıtlarıyla çeşitli konularda mektuplaşmak istiyor.)**

KIBRIS

Kıbrıs'ım, korkma, alınacaksın,
Dertlerden kurtulacaksın,
Türksün, Türk kalacaksın!
Parçasısın vatanımın,
Yüzyıllarca bizimdin,
Gene bizde kalacaksın.
Kıbrıs'ım, yeşil yurdum,
Seni kurtarmak için,
Küçük yaşta asker oldum!

GÖKHAN SIREKİN
(Karma Ortaokulu, 1/K öğrencisi - TRABZON)

MASAL DÜNYASI

Devler, cüceler,
Cinler, periler,
Prensler, prensesler
Masalları süslerler...

Tavşan kardeşler,
Atlar, eşekler,
Keloğlanlar, deliler,
Masalları süslerler...

Karacalar, geyikler,
Saksağanlar, leylekler,
Daha neler neler...
Masalları süslerler.

NURAY ÖZYAĞMURLU
(KAYSERİ)

TREN

Çuh... çuh... çuh... diye
Giden tren!
Bizi bir yerden
Bir yere götüren
Tren!
Yorulmazsın hiç. niye?..

GÜRHAN YÜCEL

BAHAR

Dört mevsimden birisin,
Belki de en güzelisin,
Kuşlar cıvıl cıvıl ötünce,
Çiçekler hep açınca,
Herkes gezip eğlensin!

FÜSUN ALTINOK
(Kocamustafapaşa İlkokulu 5/D öğrencisi - İSTANBUL)

İLKBAHAR

Bahçelerde uçuşur arılar, kelebekler,
Mis gibi kokuyor papatyalar, menekşeler,
Ağaçlar dolu yemiş,
Çayırlar yeşermiş...
Haydi, gelin çocuklar,
Kırlara çıkalım,
Mevsim bahar...
Baharın tadını çıkaralım!

REYHAN KÖKSALAN
(Kasımpaşa Karma Ortaokulu 1/C öğrencisi - İSTANBUL)

İLKBAHAR

İlkbaharın belirtisi
Herkesi sevindirdi!..
Toprağın kokusu,
Kuşların uçuşu,
Çiçeklerin açışı,
Çocukların yarışı,
Hepsi... hepsi...
İlkbaharın belirtisi...
Kış gitti
Bahar geldi
Sevindirdi herkesi!

FERDA MAKARACI
(Etlik İlkokulu 4/A öğrencisi - ANKARA)

BU HAFTA DOĞAN KARDEŞLER

(Baştarafı 15. sayfada)

ATEŞ ÖZERHAN (İstanbul - 9.4.60), HAKKI TAHMİSCİOĞLU (Havza - 11.4.59), ★VEFA YAMANOĞLU (İstanbul 10.4.59), AYDIN SEVİNGEN (Aydın 12.4.57), VAROL ÖNSEL (İstanbul - 11.4.59), ÇİĞDEM YALÇINKAYA (İstanbul 8.4.58), SELÇUK KILAVUZ (İstanbul - 7.4.57), CÜNEYD ÖKLÜ (İstanbul 13.4.59), YUSUF ÜNAL (Manavgat - 11.4.58), ALİ EDEN (İzmir 10.4.53), ★HAKAN ŞEN (Mersin - 8.4.61), ERDOĞAN KARAYEL (İstanbul - 9.4.59), BİLÂL KARAOSMANOĞLU (Ordu - 10.4.56), CENGİZ GET (İzmir 13.4.62), ATİYE ÖZCAN (Karaisalı - 12.4.55), ★FUAT DEMİROCAK (Adapazarı 11.4.59), ★IŞIN SONAR (Ankara - 11.4.61).

NOT: Resimler ve isimler geliş sırasına göre yayımlanmaktadır (★) işareti liler kur'ada doğum günü hediyesi kazanan kardeşlerdir.

Kuruluşundan
beri yayınladığı
çocuk dergisi
ve ikiyüzden fazla
çocuk kitabiyle,
çocuk kültürüne
hizmet eden
ve çocuk eğitiminde
ana-babalara
yardımcı olan Banka:

YAPI ve KREDİ BANKASI

Y 70 (MORAN - 228) — 137

Doğan Kardeş
İNDİRİMLİ KİTAP KUPONU
Kupon 20
Doğan Kardeş
DOĞUM GÜNÜ HEDİYE KUPONU

(Devamı var)